

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 114.270 van 6 januari 2003
in de zaak A. 124.787/IX-3445.**

In zake : 1. Godelieve VRANCKEN,
 2. Joan BAUWENS,
 3. August PEETERS,
 4. Ivan INGELS,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaten M. STORME en I. ROGIERS,
 kantoor houdende te BRUSSEL,
 Verenigingstraat 28

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Kamer van
Volksvertegenwoordigers,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOGE en F. VANDENDRIESSCHE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift van 1 augustus 2002 waarin Godelieve VRANCKEN, Joan BAUWENS, August PEETERS en Ivan INGELS de schorsing van de tenuitvoerlegging vorderen van de beslissing van 30 april 2002 van het Bureau van de Kamer van Volksvertegenwoordigers waarbij wordt beslist :

"Volgende personen te benoemen in de functies van niet-permanent (eerste) directieassistent N, voorzien op het kader van de dienst Integraal Verslag :

- mevrouw Vera BELLEMANS wordt bevorderd tot de graad van niet-permanent revisor N;
- mevrouw Godelieve BLOEM wordt bevorderd tot de graad van niet-permanent revisor N;
- mevrouw Ilse DAEMS wordt bevorderd tot de graad van niet-permanent revisor N.
- mevrouw Annemarie VINDEVOGEL wordt bevorderd tot de graad van niet-permanent revisor N.";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 november 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. STORME, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaten F. VANDENDRIESSCHE en L. SCHELLEKENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partijen zijn vastbenoemde personeelsleden van de dienst Parlementaire Handelingen van de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Godelieve VRANCKEN heeft de graad van eerstaanwezend stenograaf. Joan BAUWENS, August PEETERS en Ivan INGELS hebben de graad van eerste assistent.

1.2. Bij beslissing van het Bureau van de Kamer van Volksvertegenwoordigers van 13 juni 2001 wordt de dienst Parlementaire Handelingen omgevormd tot de dienst Integraal Verslag. Er wordt een personeelsformatie vastgesteld die onder meer zes betrekkingen van niet-permanente directieassistenten bevat.

Op voornoemde datum worden ook een aantal wijzigingen aan het statuut van het personeel goedgekeurd. Zo wordt onder meer artikel 17 van het statuut betreffende de bevorderingen tot een leidinggevende of coördinerende functie vervangen. Het nieuw artikel 17, § 4, bepaalt dat "over de benoeming in een leidinggevende of coördinerende functie met een graad buiten de vlakke loopbaan wordt beslist door het Bureau, op voorstel van het College van quaestoren, en dit op grond van een gemotiveerd advies over de kandidaten, dat wordt geformuleerd door de betrokken hiërarchische meerderen en door de griffier".

1.3. Met een mededeling aan het personeel van 9 juli 2001 wordt een oproep gedaan tot de kandidaten voor, onder meer, vier functies van Nederlandstalig niet-permanent (eerste) directieassistent. Voor een bevordering in deze graad komen in aanmerking de personeelsleden met een graad in de vlakke loopbaan van assistent en van stenograaf.

1.4. Acht personeelsleden, onder wie Vera BELLEMANS, Godelieve BLOEM, Ilse DAEMS, Anne-Marie VINDEVOGEL en de verzoekende partijen Godelieve VRANCKEN, Joan BAUWENS en August PEETERS, zijn kandidaat voor die betrekkingen.

Verzoeker Ivan INGELS deelt mee dat hij geen kandidaat is, omdat hij van mening is dat de oproep tot de kandidaten in strijd is met het statuut van het personeel.

1.5. Met een nota van 25 juli 2001 stelt de bestuursdirecteur van de dienst Integraal Verslag voor om Vera BELLEMANS, Godelieve BLOEM, Ilse DAEMS en Anne-Marie VINDEVOGEL voor te dragen voor een benoeming in de functie van niet-permanent directieassistent (N).

Bij dat voorstel geeft hij het volgend advies over de kandidaten :

"Joan BAUWENS, eerste assistente : is in anciënniteit de jongste van de kandidaten. Haar beoordelingen zijn 'uitstekend' tot 'zeer goed'. Ze heeft een grote vakkennis. Ze heeft leidinggevende capaciteiten, maar stelt zich als assistente tot dusver ietwat te hard op om leiding te geven aan een groep die ook stenografen bevat. Haar verantwoordelijkheidszin moet nog groeien.

Vera BELLEMANS, eerstaanwezend stenograaf-waarnemend revisor heeft de meeste anciënniteit en al haar beoordelingen kregen de vermelding 'uitstekend'. Naast haar grote vakkennis heeft zij een sterk ontwikkelde zin voor verantwoordelijkheid en een enorme werkkraft. Ze heeft in het verleden voldoende bewezen over de nodige kwaliteiten te beschikken om een leidinggevende functie uit te oefenen.

Godelieve BLOEM, eerste stenograaf-waarnemend revisor is in anciënniteit de vierde van de kandidaten. Al haar beoordelingen kregen de vermelding

'uitstekend'. Naast haar ruime vakkennis heeft zij een grote verantwoordelijkheidszin en werkkraft. Ze beschikt over de nodige kwaliteiten om de functie van directieassistent uit te oefenen.

Patricia BRUYNINCKX, eerste stenograaf : is in anciënniteit de zesde van de kandidaten. Al haar beoordelingen kregen de vermelding 'zeer goed' tot 'uitstekend'. Naast haar vakkennis heeft zij een sterk ontwikkelde zin voor verantwoordelijkheid en een grote inzet. Zij heeft echter voorlopig nog niet voldoende zelfvertrouwen om met succes leiding te kunnen geven.

Ilse DAEMS, eerste stenograaf: is in anciënniteit de derde van de kandidaten. Al haar beoordelingen kregen de vermelding 'zeer goed'. Vakkennis en werkkraft zijn prima. Ze heeft in het verleden voldoende bewezen over de nodige verantwoordelijkheidszin te beschikken om een leidinggevende functie uit te oefenen.

Anne-Marie VINDEVOGEL, eerste stenograaf : is in anciënniteit de vijfde van de kandidaten. Al haar beoordelingen kregen de vermelding 'uitstekend' tot 'zeer goed'. Naast haar grote vakkennis heeft zij een sterk ontwikkelde zin voor verantwoordelijkheid en een enorme werkkraft. Ze is bijzonder sociaal voelend. Ze heeft in het verleden voldoende bewezen over de nodige kwaliteiten te beschikken om een leidinggevende functie uit te oefenen.

August PEETERS, eerste assistent : is in anciënniteit de op een na jongste van de kandidaten. Zijn beoordelingen waren 'goed' tot 'zeer goed'. Hij is voorlopig nog niet voldoende zelfzeker om met succes leiding te kunnen geven.

Godelieve VRANCKEN, eerstaanwezend stenograaf : heeft op een na de meeste anciënniteit. Ze werd in mei 1998 overgeplaatst naar de Commissiedienst, waar zij in 1999 een beoordeling 'zeer goed' kreeg. Haar laatste beoordelingen in de dienst Handelingen waren echter middelmatig. Ze negeert al jaren het bestaan van de leiding van de dienst en van een aantal redactie- en revisieleden en bewijst hiermee dat zij niet over de nodige sociale vaardigheden beschikt om zelf leiding te geven. Haar felle tegenstand tegen de net afgesloten herstructurering, waarvan deze bevorderingen het sluitstuk vormen, maakt haar kandidatuur bovendien weinig geloofwaardig".

1.6. De adjunct-griffier en de griffier sluiten zich bij dit voorstel aan.

1.7. Verzoeksters Joan BAUWENS en Godelieve VRANCKEN delen respectievelijk op 27 augustus 2001 en 30 augustus 2001 hun opmerkingen mee in verband met het voorstel van de bestuursdirecteur van de dienst Integraal Verslag.

Hij antwoordt hierop in een nota aan de griffier van 24 september 2001.

Verzoekster Godelieve VRANCKEN reageert hierop nogmaals bij brief van 8 oktober 2001.

1.8. In zijn vergadering van 21 november 2001 beslist het College van quaestoren de benoeming van eerste directieassistenten te verdagen om bijkomende inlichtingen in te winnen. De directeur-generaal van de quaesturdiensten wordt ermee belast "aan de revisoren advies te vragen over de wijze van werken van die kandidaten waarmee zij samenwerken".

1.9. Op 26 november 2001 geeft een revisor bij de dienst Integraal Verslag, het volgend advies :

"BAUWENS Joan

De kwaliteit van haar werk is heel goed, zowel inzake redactie als procedurekennis.

Zij zal ook bijzonder opgelegde taken tot een goed einde brengen.

Van alle kandidaten heeft zij wel de minste anciënniteit.

BELLEMANS Vera

Geniet al mijn waardering voor haar vakkennis en haar inzet voor het werk. Haar werk is onberispelijk. Zij heeft meer dan 20 jaar ervaring in de dienst en is altijd even gemotiveerd om het werk tot een goed einde te brengen.

BLOEM Godelieve

De kwaliteit van haar werk is heel goed zowel inzake redactie, revisie als procedurekennis. Zij is ook een heel gemotiveerde collega en zet zich ten volle in om haar taak als waarnemend revisor stipt en nauwgezet uit te voeren.

BRUYNINCKX Patricia

De kwaliteit van haar werk is heel goed. De procedurekennis kan iets beter, maar zij is heel gemotiveerd om deze kennis bij te werken.

DAEMS Ilse

De kwaliteit van haar werk is heel goed, zowel inzake redactie als revisie. Zij vervult de haar tijdelijk opgedragen taak (meehelpen voor de revisie) heel goed. Zij zet zich daarvoor ten volle in.

PEETERS August

De kwaliteit van het werk van de heer PEETERS is wisselend; soms heel goed, soms minder goed. De kennis inzake de procedure kan zeker veel beter zijn. Hij zal opgedragen taken goed uitvoeren, maar zou mijns inziens meer zin voor initiatief aan de dag mogen leggen. Ik heb soms de indruk dat hij niet altijd gemotiveerd is.

VINDEVOGEL Anne-Marie

De kwaliteit van haar werk is heel goed, zowel inzake redactie als procedure. Af en toe wordt aan mevrouw VINDEVOGEL gevraagd om mee te helpen bij het revisiewerk en ook deze taak voert zij nauwgezet uit. Zij is een heel gemotiveerde collega.

VRANCKEN Godelieve

De kwaliteit van het werk van mevrouw VRANCKEN ligt beduidend lager dan die van haar collega's.

Zowel inzake redactie als procedurekennis moet er bij het reviseren vrij veel worden verbeterd".

1.10. Op 5 december 2001 delen de verzoekende partijen August PEETERS en Joan BAUWENS hun opmerkingen mee bij dit verslag.

1.11. Met een nota van 13 december 2001 bevestigt de bestuursdirecteur van de dienst Integraal Verslag zijn voorstel van 25 juli 2001.

1.12. In zijn vergadering van 5 maart 2002 beslist het College van quaestoren aan het Bureau van de Kamer van Volksvertegenwoordigers voor te stellen om Vera BELLEMANS, Godelieve BLOEM, Ilse DAEMS en Anne-Marie VINDEVOGEL te benoemen in de functies van niet-permanent revisor.

1.13. Dit voorstel wordt op 30 april 2002 door het Bureau van de Kamer van Volksvertegenwoordigers bekrachtigd.

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van verzoeker Ivan INGELS.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat, aangezien verzoeker Ivan INGELS geen kandidaat is, hij niet voor benoeming in de functie van niet-permanent directieassistent in aanmerking kan komen, tenzij ook de oproep tot de kandidaten onwettig wordt bevonden zodat enkel in dat geval tot een nieuwe oproep zal kunnen of moeten worden overgegaan; dat aangezien enkel een schorsing en vernietiging op grond van het tweede middel hiertoe kan leiden, die verzoeker geen belang heeft bij het eerste en derde aangevoerde middel;

2.2. Overwegende dat over die exceptie slechts uitspraak zou moeten worden gedaan indien aan de beide, cumulatieve voorwaarden om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging over te gaan is voldaan, wat te dezen, zoals zal blijken, niet het geval is;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste voorwaarde betreft, de verzoekende partijen het volgende betogen :

"Verzoekster VRANCKEN is 65 jaar en gaat op rust vanaf 1 januari 2003.

De bestreden beslissing betreft dus zeker haar laatste kans op benoeming. Wanneer verzoekster zo dicht bij de pensioengerechtigde leeftijd staat dat zij op het ogenblik van de eventuele vernietiging wellicht reeds gepensioneerd zal zijn en dus niet meer kan worden benoemd of bevorderd, ofwel zo dicht bij de nakende pensionering staat dan een benoeming of bevordering door de overheid niet meer wenselijk zal worden geacht, lijdt zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, daar het vernietigingsarrest in die omstandigheden een maat voor niets dreigt te zijn (zie o.a.: R.v.St. nr. 37.235 van 18 juni 1998; R.v.St. nr. 38.589 van 27 januari 1992; R.v.St. nr. 90.239 van 16 oktober 2000; R.v.St. nr. 89.584 van 11 september 2000).

Ook voor de anderen betekent de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Met name levert de bestreden beslissing, inbegrepen de wijze van benoeming, evenals de werksfeer die in de bestreden beslissing wordt bestendigd, enorme frustraties op voor alle verzoekers. Het is ook zo dat t.a.v. verzoekers minachting (en verdachtmaking) bestaat (zie bv. STUK 17). Men licht hen niet in over het feit dat er zittingen zijn om hen vervolgens tegen hen een tuchtdossier wegens afwezigheid te kunnen openen (STUK 20). Het zijn diezelfde personen die advies geven omtrent de vacatures. Dergelijke kunstgrepen worden trouwens ook geconcretiseerd in de adviezen; bv. tegen mevrouw BAUWENS werd geopperd dat zij het minste anciënniteit heeft, terwijl dat helemaal geen criterium ter beoordeling mag zijn - zie ook de nonsens omtrent haar beweerd gebrek aan verantwoordelijkheidszin; in de parallelle Franstalige benoemingen werd dan weer geen beroep gedaan op de anciënniteit omdat de heer MEES dan verplicht zou geweest zijn mevrouw VERHEYDEN te bevorderen (men stelde in die procedure een rangschikking op)). Wat verzoekster VRANCKEN betreft kan worden verwezen naar de uiteenzetting in de feiten en naar de STUKKEN 1A, 1B en 2. Schorsing is dan ook nodig om aan deze praktijken een einde te maken. De wijze waarop verzoekers gedeclasseerd (op basis van nietige beoordelingen, op grond van adviezen die indruisen tegen beoordelingen van ongeveer hetzelfde tijdstip, op grond van nepcriteria zoals anciënniteit, enz.) werden, is reeds op zich een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel (zie ook R.v.St. nr. 41.079 van 19 november 1992). Tevens missen verzoekers, opnieuw, door onwettig handelen de mogelijkheid tot promotie (zie ook procedure tegen mevrouw VAN LANDEGHEM; voetnoot : 'Het dient te worden onderstreept dat dit de tweede opeenvolgende benoeming is die duidelijk op subjectieve en partijdige wijze gebeurt.') en wordt hun verdere loopbaan gehypothekeerd. Door de bestreden bevorderingen missen zij de specifieke ervaring die revisoren opdoen. Waar de taak van verzoekers er heden in bestaat het gesproken woord om te zetten in geschreven taal, houdt een revisor zich bezig met het corrigeren hiervan evenals met het controleren of de procedure wel degelijk (correct) gevolgd werd (bv. de reglementering inzake amendementen). Daarnaast geeft een revisor uiteraard ook leiding. Het is ook zo dat het net die ervaring is als revisor die werd ingeroepen door verwerende partij om mevrouw VAN LANDEGHEM van waarnemend revisor te promoveren tot permanent revisor, zodat verwerende partij niet kan stellen dat het revisorschap geen ervaring oplevert. Tenslotte dient tevens te worden gewezen op het verband tussen de aard van de onwettigheid en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Er dient te worden gewezen op het ontbreken van elke motivering, het ontbreken van een objectief advies, het volgen van de verkeerde procedure en het arbitraire karakter van de benoeming(sprocedure)";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop het volgende antwoordt :

"(...) Het onderzoek van de lapidaire uiteenzetting van het beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel is kenmerkend voor de houding van de verzoekende partijen.

De grieven van de verzoekende partijen zijn niet zozeer gericht tegen de bestreden beslissing, doch wel tegen slechte werksfeer op de dienst Integraal Verslag. Het is deze werksfeer die 'enorme frustraties' met zich zou meebrengen. De grieven van verzoekende partijen liegen er dan ook niet om. Ze zijn hoofdzakelijk gericht op feiten die geen betrekking hebben op de benoemingsprocedure of die dateren van voor de bestreden benoemingsprocedure.

Hoe dan ook is het nadeel dat de verzoekende partijen inroepen (enorme frustraties, slechte werksfeer, verdachtmaking, enz.) van morele aard. Naar vaste rechtspraak van de Raad van State is een moreel nadeel evenwel geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Een moreel nadeel wordt, in voorkomend geval, volledig hersteld door de vernietiging van de bestreden beslissing.

(...) Wat betreft de beweerde partijdigheid en het gebrek aan objectiviteit van de heer MEES en mevrouw VAN LANDEGHEM, is deze grief ongegrond en heeft bovendien geen enkel verband met het beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de uitvoering van de bestreden beslissing met zich mee zou brengen.

Terzake verwarren de verzoekende partijen de middelen en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, terwijl de Raad van State meermaals heeft benadrukt dat de middelen en het moeilijk te herstellen ernstig nadeel twee te onderscheiden voorwaarden uitmaken van de vordering tot schorsing (b.v. R.v.St., 10 november 1992, Belgische Staat, nr. 67.290).

(...) In zoverre de verzoekende partijen beweren dat zij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijden wegens het verliezen van een kans op benoeming en het moeten ontberen van de ervaring die de benoemde kandidaten hangende het annulatieberoep wel kunnen opdoen, is vast te stellen dat de verzoekende partijen zich beperken tot een theoretische uitwerking, zonder dit beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel concreet en nauwkeurig in te vullen.

Bovendien dient te worden benadrukt dat de verzoekende partijen - noch de andere kandidaten - aanspraak kunnen maken op een recht tot benoeming in de betrokken functie. Noch de schorsing noch de nietigverklaring van de bestreden beslissing zullen, in voorkomend geval, tot gevolg hebben dat de Kamer de verzoekende partijen tot de betrokken functie zou moeten benoemen. Het verlies van een kans op benoeming maakt dan ook geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit (R.v.St., 30 mei 1996, De Keyser, nr. 59.822).

Wat betreft de ervaring die de benoemde kandidaten hebben opgedaan op basis van de bestreden beslissing heeft de Raad van State geoordeeld dat de overheid geen rekening mag houden met deze ervaring indien de benoeming vernietigd zou worden (R.v.St., 11 september 1992, Goose, nr. 40.297). Het feit dat de benoemde kandidaten ervaring opdoen in de loop van de annulatieprocedure is bijgevolg niet terzake en maakt in casu geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uit.

(...) De gevorderde schorsing van de bestreden (beslissing) is een tijdelijke maatregel die slechts werking heeft tot de uitspraak van Uw Raad m.b.t. het verzoek tot nietigverklaring. De schorsing van de bestreden beslissing zal, in voorkomend geval, niet kunnen verhinderen dat mevrouw VRANCKEN op het ogenblik van de uitspraak in de procedure tot nietigverklaring (wellicht) reeds gepensioneerd zal zijn en niet langer voor de benoeming in aanmerking zal komen";

3.3. Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit die bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen geen rekening kan worden gehouden; dat te dezen met betrekking tot verzoekster Godelieve VRANCKEN in het verzoekschrift wordt verwezen naar het feit dat zij 65 jaar is en op 1 januari 2003 met pensioen gaat, zodat het haar laatste kans op benoeming is; dat evenwel niet wordt uiteengezet waarom de omstandigheid dat die verzoekster gedurende de enkele maanden voorafgaand aan haar oppensioenstelling de functie van niet-permanent revisor niet kan uitoefenen, een dermate ernstig nadeel uitmaakt dat het de schorsing van de bestreden beslissing zou kunnen verantwoorden; dat overigens de verzoekende partijen in hun tweede middel aanvoeren dat de verwerende partij eerst nog een vergelijkend examen zou moeten organiseren alvorens zij tot nieuwe benoemingen zou kunnen overgaan, zodat verzoekster Godelieve VRANCKEN, in de veronderstelling dat zij zou slagen in een vergelijkend examen, nog in nuttige orde zou moeten gerangschikt zijn en hoe dan ook slechts gedurende zeer korte tijd de functie van niet-permanent revisor zou kunnen uitoefenen; dat voor dergelijk nadeel teveel hypothesen moeten gemaakt worden om als een ernstig nadeel te kunnen worden aanzien; dat de andere grieven van de verzoekende partijen betrekking hebben op hun "frustraties" die voor zover zij een verband zouden hebben met de bestreden beslissing, vooral betrekking hebben op het tot stand komen van de bestreden beslissing en op de noodzaak "om aan deze praktijken een einde te maken"; dat die beschouwingen evenwel bezwaarlijk te maken kunnen hebben met de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, met andere woorden met de toepassing ervan vooraleer de Raad van State ten gronde over het ertegen ingestelde annulatieberoep uitspraak heeft kunnen doen; dat overigens het aangevoerde nadeel veeleer van morele aard is en dat dergelijk nadeel in beginsel steeds kan worden hersteld door de morele genoegdoening van een in

voorkomend geval tussen te komen vernietigingsarrest; dat voorts met betrekking tot de door de verzoekende partijen ingeroepen nadeel dat steunt op het feit dat de benoemde ervaring kan opdoen als revisor en zij niet, wat hen in een nadelige positie brengt voor hun verdere loopbaan, geen rekening mag gehouden worden met de ervaring die op grond van een vernietigde beslissing verworven is; dat dit door de verzoekende partijen ingeroepen nadeel derhalve niet moeilijk te herstellen is indien de bestreden beslissing vernietigd wordt; dat ten slotte het argument van de verzoekende partijen over "het ontbreken van elke motivering, het ontbreken van een objectief advies, het volgen van de verkeerde procedure en het arbitraire karakter van de benoemingsprocedure" moet betrokken worden op de aangevoerde middelen, terwijl luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de beide schorsingsvoorwaarden elk afzonderlijk moeten vervuld zijn wat ten deze niet het geval is;

Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
zes januari 2000 en drie, door :

de H.	L. HELLIN,	staatsraad, wnd.kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

L. HELLIN.